

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 219/2024
25.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парничном поступку тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Милашиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду, за одређивање другог стварне надлежног суда за поступање у предмету тог суда Прр 178/2024, у седници већа одржаној 25.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Првог основног суда у Београду Прр 178/2024,
ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилја је 29.08.2024. године поднела тужбу Првом основном суду у Београду, против тужене, ради обавезивања тужене да исплати тужилји новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у износу од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, као и да накнади трошкове парничног поступка.

Први основни суд у Београду, уз допис Прр 178/2024, доставио је списе предмета Врховном суду, са захтевом за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у том предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео да према наводима тужбе тужилја накнаду на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року потражује од тужене Републике Србије, због незаконитог поступања Првог основног суда у Београду, а ком суду је тужбу и поднета.

Врховни суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23 – други закон), а у вези одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да

одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овога члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени Врховног суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда, а у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник“ бр. 98/06 и 16/22) и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори бр. 9/03, 5/05, 7/05 и „Службени гласник РС“ – Међународни уговори бр. 12/10 и 10/15).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић